

Rozprávkové
detstvo

Anna Kupyřina

CESTA ZA ŠŤASTÍM

Ilustrovala
Elena Teplova

MATYS

Cesta za šťastím

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.matys.sk
www.albatrosmedia.sk

Anna Kupyryna

Cesta za šťastím – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

Rozprávkové detstvo

CESTA ZA ŠŤASTÍM

Anna Kupyryna

MATYS

Na začiatok je potrebné povedať, že Leo nikdy nič nestrácal.

Dnes ráno po zobudení si však uvedomil, že mu niečo chýba.

Všetko bolo síce po starom, no mal pocit, akoby niečo stratil.

Preto sa mu nechcelo vôbec nikam ísť ani sa nijako hrať.

Neskrýva sa to v kuchyni? Avšak to, čo hľadal, nenašiel ani v tvarohových lievancoch, ktoré na raňajky pripravila Leova babka, ani v chlebíku s nátierkou, ani v hrnčeku s čajom.

Možno je to medzi hračkami? Leo sa pozrel na poličku.

Vysypal z košíka na koberec kocky, autíčka, dinosaury a vagóny vláčika.

Nie.

Nenašiel to v telefóne ani na internete, pretože ten v tejto dedinke nefungoval.

Do miestnosti vošiel Leov kamarát Fil, alebo Filko, ako ho volal Leo. Zbadal, že jeho priateľ niečo hľadá a s nadšením sa vrhol na pomoc. Vliezol pod posteľ a začal ňuchať po podlahe, pretože Filko bol pes.

„Čo hľadáme?“ spýtal sa Filko, samozrejme, iba pohľadom, ale dvaja priatelia si výborne rozumeli aj bez slov. Psík sedel s hlavou zdvihnutou hore a chvostíkom pritom netrpezlivo, ale veselo plieskal po koberci.

„Hľadáme šťastie. Šťastie, Filko! Chápeš?!“

Filko chápal. A vôbec, v šťastí sa veľmi dobre vyznal. Šťastím preň bolo napríklad sedieť vedľa Lea. A tiež sa s ním hrať. Ale kam sa stratilo Leovo šťastie? Možno by sa s ním mohol podeliť o to svoje.

Psík pribehol k Leovi a podal mu labku:

„Som tu, som s tebou!“

Chlapec pohladil psíka po hlave a povzdychol si:

„Áno, Filko, ty máš vždy šťastia na rozdávanie. Ale ja... stratil som ho,“ povzdychol si znovu. „Hľadal som už všade. Tu šťastie nie je.“

Filko hlasno zaštekal:

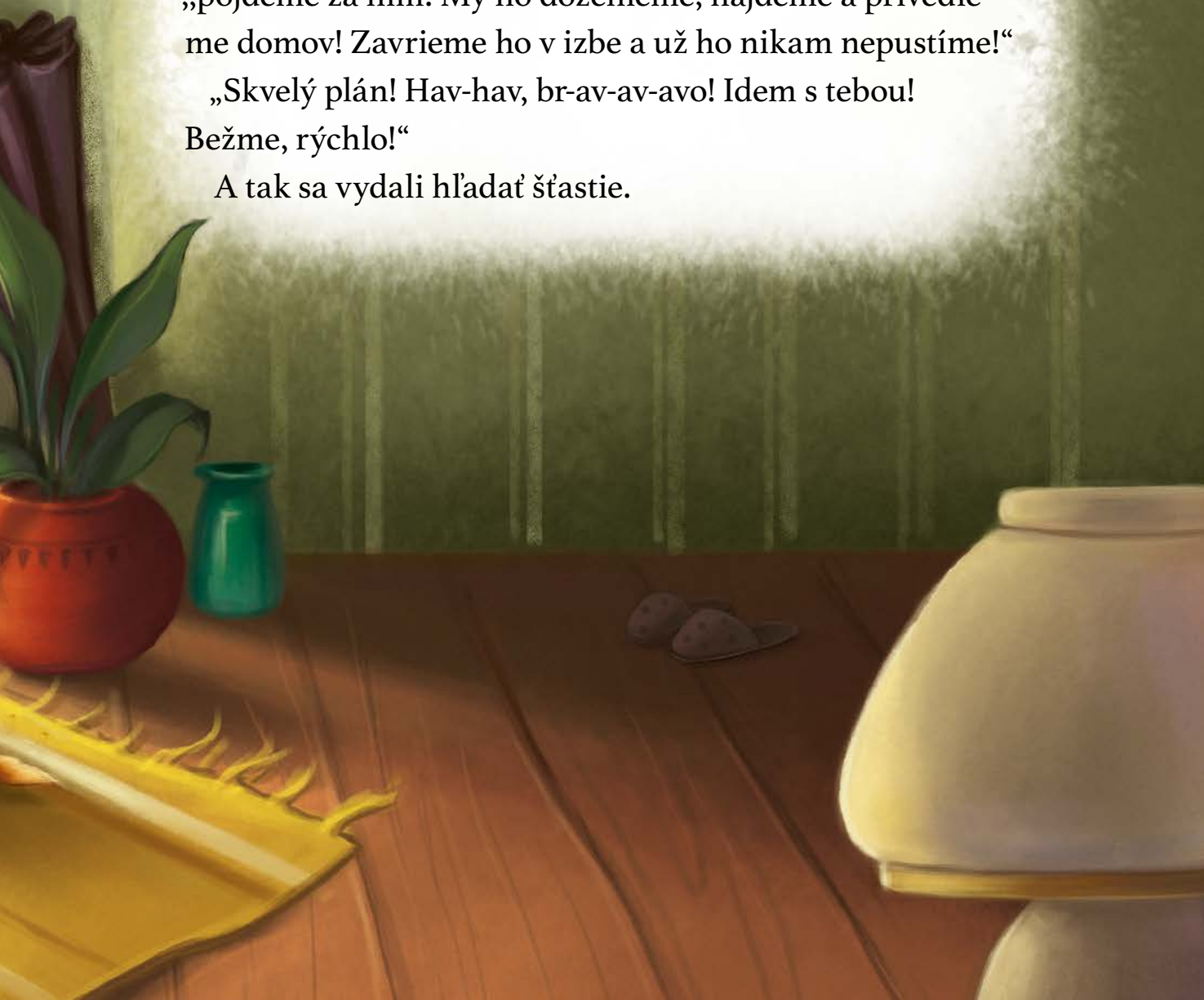
„To nie je pravda!“

Ved' prišli na prázdniny k babke na dedinu a Filko cítil šťastie všade. Hoci svoje malé, šteňacie, ale úplne skutočné šťastie.

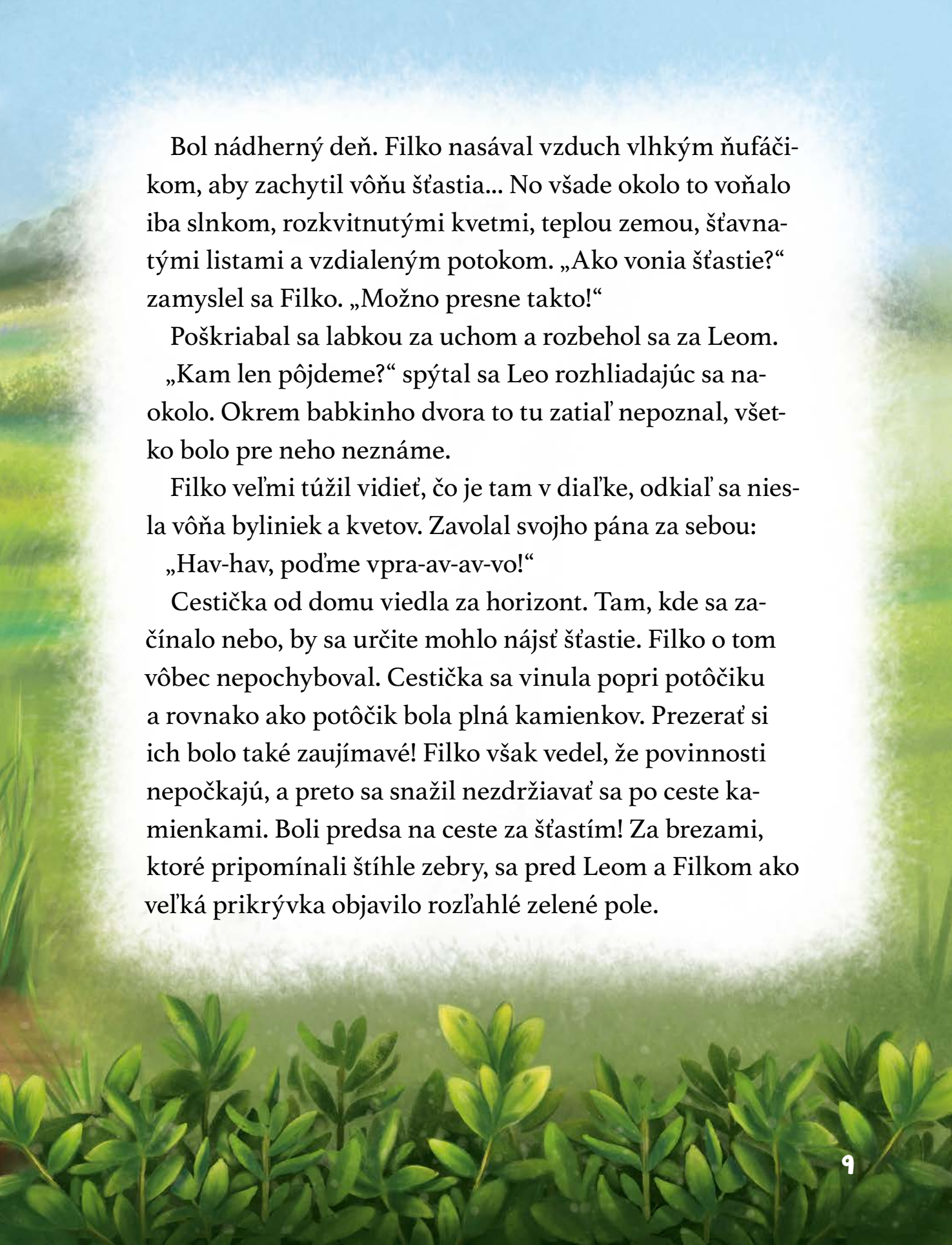
„Naozaj, Filko, stratilo sa. Možno vyletelo cez okno. Od rána je mi tak akosi smutno, pretože ma opustilo šťastie... A keď ma už opustilo, tak my,“ a vtedy Leo dostal nápad, „pôjdeme za ním! My ho doženieme, nájdeme a privedieme domov! Zavrieme ho v izbe a už ho nikam nepustíme!“

„Skvelý plán! Hav-hav, br-av-av-avo! Idem s tebou! Bežme, rýchlo!“

A tak sa vydali hľadať šťastie.

Bol nádherný deň. Filko nasával vzduch vlhkým ňufáči-
kom, aby zachytil vôňu šťastia... No všade okolo to voňalo
iba slnkom, rozkvitnutými kvetmi, teplou zemou, šťavna-
tými listami a vzdialeným potokom. „Ako vonia šťastie?“
zamyslel sa Filko. „Možno presne takto!“

Poškriabal sa labkou za uchom a rozbehol sa za Leom.
„Kam len pôjdeme?“ spýtal sa Leo rozhliadajúc sa na-
okolo. Okrem babkinho dvora to tu zatiaľ nepoznal, všet-
ko bolo pre neho neznáme.

Filko veľmi túžil vidieť, čo je tam v diaľke, odkiaľ sa nies-
la vôňa byliniek a kvetov. Zavolať svojho pána za sebou:

„Hav-hav, podme vpra-av-av-vo!“

Cestička od domu viedla za horizont. Tam, kde sa za-
čínalo nebo, by sa určite mohlo nájsť šťastie. Filko o tom
vôbec nepochyboval. Cestička sa vinula popri potôčiku
a rovnako ako potôčik bola plná kamienkov. Prezerať si
ich bolo také zaujímavé! Filko však vedel, že povinnosti
nepočkajú, a preto sa snažil nezdržiavať sa po ceste ka-
mienkami. Boli predsa na ceste za šťastím! Za brezami,
ktoré pripomínali štíhle zebry, sa pred Leom a Filkom ako
veľká prikrývka objavilo rozľahlé zelené pole.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Cesta za šťastím.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.